

Za:

**REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD
Savska cesta 62
10000 Zagreb**

Putem:

**REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Drščevka 1
52000 Pazin**

Broj predmeta: St-41/2025

Podnositelj žalbe: MIAMEDICA - ISTRA d.o.o., sa sjedištem na adresi Sv. Stjepan 60, Livade, Oprtalj - Portole (Općina Oprtalj - Portole), OIB: 31668297573, zastupano po odvjetniku Ivanu Šoštaricu, sa sjedištem ureda u Zagrebu, Berislavićeva 15

ŽALBA

protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka (Trgovački sud u Pazinu St-41/2025-31 od 12. svibnja 2025. godine)

s prijedlogom odgodnog učinka žalbe

I. Podnositelj ovim putem, putem punomoćnika, podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu posl. br. St-41/2025-31 od 12. svibnja 2025. kojim je otvoren stečajni postupak nad Podnositeljem kao dužnikom. Predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske uvaži ovu žalbu, ukine pobijano rješenje te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak ili ukine rješenje i odbije prijedlog za otvaranje stečaja. Također se predlaže donošenje privremene mjere kojom će se obustaviti svi učinci pobijanog rješenja o otvaranju stečaja do pravomoćnog okončanja ovog žalbenog postupka, sve radi sprječavanja nastanka neotklonjive štete za Podnositelja.

II. Pobijano rješenje temelji se prvenstveno na tražbini Ministarstva financija (Porezne uprave) zbog navodnog poreznog duga u iznosu glavnice od 126.809,00 EUR. Međutim, to potraživanje nije nesporno; naprotiv, dužnik ga aktivno osporava u postupku pred Upravnim sudom u Rijeci, Poslovni broj: Us I-1715/2024-3, s prijedlogom odgodnog učinka upravne tužbe koja je podnesena 11. listopada 2024. godine. S obzirom na to da Upravni sud još uvijek nije odlučio o prijedlogu odgodnog učinka upravne tužbe, a proteklo je više od sedam mjeseci od njegovog podnošenja, jasno je da predmetni porezni dug još nije pravomoćno utvrđen. Unatoč tome, Ministarstvo financija je, temeljem osporenog rješenja, pokrenulo ovršni postupak koji je doveo do blokade računa Podnositelja te je posljedično doveo i do prijedloga za otvaranje stečajnog postupka od strane FINA-e.

Otvaranje stečaja ne bi smjelo počivati na spornom dugovanju. Stečajni postupak se pokreće radi kolektivnog namirenja vjerovnika kada je dužnik trajno nesposoban za plaćanje ili prezadužen (čl. 5. Stečajnog zakona). Uobičajeno, dugotrajna blokada računa prema čl. 6. st. 2. toč. 1 Stečajnog zakona stvara zakonsku pretpostavku nesposobnosti za plaćanje. No, ta pretpostavka polazi od toga da postoje valjane i zakonite osnove za plaćanje. U ovom slučaju osnovna tražbina koja je uzrok blokade još je predmet sudskog spora i vrlo je izvjesno da može biti izmijenjena ili poništena od strane Upravnog suda. Preuranjeno je i nepravilno tretirati tu tražbinu kao definitivnu osnovu za stečaj.

Sudska praksa pokazuje koliko je opasno otvoriti stečaj na temelju potraživanja koje se kasnije pokaže neosnovanim. Primjerice, u slučaju društva Ciglana Sinj d.d., stečajni postupak je pokrenut nakon što je u predstečajnoj nagodbi FINA obustavila postupak, jer je ukupni iznos osporenih tražbina premašio 25% svih tražbina, pri čemu je presudnu ulogu imala je osporena tražbina državnog tijela od 11,8 milijuna kuna, koja je naknadno pravomoćno proglašena neosnovanom. Društvo je nakon tri godine uspjelo dokazati na sudu da taj dug nije postojao, no već je bilo uništeno stečajem. U tom slučaju vrijednost imovine društva (npr. koncesije i nekretnina) višestruko je nadmašivala sporni dug te društvo uopće nije trebalo ići u stečaj jer je stvarna vrijednost imovine bila višestruko veća od dugovanja. Slična analogija vrijedi i ovdje, jer Podnositelj osporava glavni dug, a uz to posjeduje imovinu znatne vrijednosti, zbog čega se ne može smatrati da je nastupila prava nesposobnost za plaćanje kakvu zakonodavac ima na umu u odnosu na čl. 6. st. 2. toč. 1 Stečajnog zakona.

III. U prilog nezakonitog postupanja javnih tijela jasno ukazuje činjenica da je Općinski sud u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Buje – Buie, po prijedlogu Ministarstva financija (Porezne uprave), proveo upis založnog prava u iznosu od 126.809,14 EUR glavnice na tri nekretnine u vlasništvu Podnositelja (zk. ul. 1058, 1152 i 1348 k.o. Zrenj), pri čemu je upis hipoteke izvršen četiri dana prije isteka roka za žalbu. Time je postupano kao da je rješenje već pravomoćno, prije nego što je protivnih osiguranja imao priliku ostvariti pravo na pravni lijek. Takav upis predstavlja prejudiciranje ishoda žalbenog postupka i grubo narušava procesna prava dužnika. Sukladno odredbama stečajnog zakonu rješenje o otvaranju stečaja proizvodi pravne učinke odmah po objavi na e-oglasnoj ploči, odnosno žalba nema suspenzivni učinak. Međutim, upravo zbog toga Podnositelj ovom žalbom traži izdavanje privremene mjere od strane drugostupanjskog suda kako bi se spriječile nepovratne posljedice. U konkretnom slučaju, glavni vjerovnik Republika Hrvatska – Ministarstvo financija je osiguralo svoje potraživanje založnim pravom prije pravomoćnosti rješenja, čime je dovedena u pitanje svrha žalbenog postupka.

IV. Tijekom prethodnog postupka i prije ročišta za otvaranje stečaja, dužnik je više puta podnio obrazložene zahtjeve za odgodu ročišta radi otvaranja stečaja. Ti zahtjevi bili su potkrijepljeni konkretnim dokazima, odnosno dostavljeni su zapisnici i dokazi o pregovorima s potencijalnim investitorima, pisma namjere zainteresiranih ulagatelja, kao i izjave o pristupanju dugu od strane treće osobe - investitora koji je izrazio spremnost preuzeti obveze dužnika. Unatoč tome, prvostupanjski sud nije odlučio o svim tim zahtjevima. Time je počinjena bitna povreda postupka, jer sud nije omogućio dužniku da učinkovito iznese svoje razloge i dokaze prije donošenja najteže mjere za trgovačko društvo, a to je otvaranje stečajnog postupka.

Prema odredbama Stečajnog zakona i svrsi prethodnog postupka, sud bi trebao, radi zaštite interesa vjerovnika i dužnika, razmotriti mogućnost izbjegavanja stečaja ako postoje naznake da će dužnik moći podmiriti svoje obveze. Članak 6. stavak 3. Stečajnog zakona izričito propisuje da se zakonska pretpostavka nesposobnosti za plaćanje (npr. zbog blokade računa duže od 60 dana) neće primijeniti

ako dužnik tijekom prethodnog postupka namiri sve dospjele tražbine koje su bile osnova za plaćanje ili ako dođe do pristupanja dugu. U ovom slučaju, dužnik je sudu pravodobno dostavio upravo izjave o pristupanju dugu od strane solventnog investitora (uz dokumentirane pregovore o dokapitalizaciji). Time su bili ispunjeni uvjeti da se prethodni postupak obustavi i prijedlog za otvaranje stečaja odbaci, budući da su ključne obveze bile pokrivena (odnosno osigurane pristupanjem treće osobe).

Sud je također propustio utvrditi potpuno činjenično stanje, odnosno da je financijska situacija Podnositelja bila na pragu rješavanja upravo kroz angažman stranog investitora spremnog odmah izmiriti dugovanja i uložiti dodatni kapital. Time je sud praktično onemogućio alternativu stečaju koja bi bila povoljnija za sve strane (vjerovnici bi bili namireni u cijelosti, a dužnik bi nastavio poslovanje). Ovakav propust protivan je i svrsi stečajnog postupka, stečaj bi trebao biti krajnja mjera, kada druge razumnije mogućnosti ne postoje. U konkretnom slučaju, takve mogućnosti su postojale, ali im sud nije pružio priliku.

V. Pobijano rješenje ne uzima u obzir ekonomsku realnost, a to je da imovina Podnositelja znatno veća od njegovih obveza (kako spornih tako i nespornih), što znači da ne postoji prezaduženost dužnika. Podnositelj je vlasnik atraktivnih nekretnina u površine veće od 30.000 m². Samo vrijednost nekretnina, procjenjuje se na više od deset milijuna eura, dok je ukupan iznos dugovanja evidentiranih u Očevidniku osnova za plaćanje iznosi manje od 300.000 eura.

Takva situacija upućuje da Podnositelj nije prezadužen. Članak 7. stavak 1. Stečajnog zakona propisuje da prezaduženost postoji ako vrijednost imovine pravne osobe nije dovoljna za pokriće njezinih obveza. Ovdje je obrnuto, imovina pokriva obveze višekratno. Štoviše, stavak 2. istog članka propisuje iznimku da se ni pravna osoba čija je imovina trenutno manja od obveza neće smatrati prezaduženom ako se prema okolnostima slučaja može osnovano pretpostaviti da će nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati obveze po dospijeću. U ovom slučaju postoje jasne okolnosti koje upućuju da dužnik može uredno podmiriti obveze, jer Podnositelj raspolaže vrijednom imovinom koju je moguće unovčiti ili založiti za refinanciranje, postoji više investitora koji su iskazali spremnost dokapitalizirati društvo i preuzeti njegove obveze, poslovna djelatnost (turistički smještaj - toplice) ima potencijal generirati prihode i otkloniti trenutnu blokadu. Nerazmjernost mjere stečaja ogleda se u tome da se pokrene likvidacijski postupak nad društvom koje objektivno ima pozitivnu vrijednost i perspektivu. Otvaranje stečaja u takvim okolnostima nanosi štetu kako Podnositelju tako i svim vjerovnicima.

Sudska praksa i stručna mišljenja potvrđuju da se kod odlučivanja o stečaju mora voditi računa o ekonomskoj stvarnosti. Očito je nesrazmjerno cijelo društvo gurnuti u stečaj zbog vrlo malog iznosa duga u odnosu na imovinu društva. Postupanje suda koji nije razmotrio tu nerazmjernost predstavlja pogrešnu primjenu materijalnog prava i odmak od svrhe Zakona. Načelo razmjernosti (proporcionalnosti) zahtijeva da se od dvije mjere izabere ona koja manje zadire u prava stranaka ako se istim ciljem može postići svrha. Ovdje je sud mogao (i trebao) posegnuti za blažom mjerom, primjerice, odgoditi odluku uz određene uvjete, umjesto odmah otvaranja stečaja.

VI. Društvo JFM-Förvaltnings Aktiebolag iz Kraljevine Švedske član je društva Podnositelja. To znači da je riječ o izravnom stranom ulaganju zaštićenom međunarodnim pravom. Republika Hrvatska i Kraljevina Švedska stranke su stranke Bilateralnog ugovora o uzajamnom poticanju i zaštiti ulaganja koji je stupio na snagu 2001. godine, a kojim su se obvezale osigurati pravičan i jednak tretman ulaganja, zaštitu od izvlaštenja bez naknade, itd. Taj ugovor je doduše formalno

prestao važiti krajem 2021., ali ulaganja koja su ostvarena prije prestanka ugovora uživaju zaštitu još 20 godina od prestanka na temelju tzv. *sunset klauzule* iz članka 14. stavka 2. ugovora. Prema tome, ulaganje švedskog člana društva u društvo MIAMEDICA-ISTRA d.o.o. i dalje je pod zaštitom odredbi predmetnog ugovora.

Nadalje, obje države su potpisnice Konvencije o rješavanju investicijskih sporova između država i državljana drugih država iz 1965. (ICSID konvencija). Hrvatska je tom konvencijom omogućila stranim ulagateljima da u slučaju sporova s državom (uključivo i njena sudska tijela) mogu tražiti međunarodnu arbitražu pred ICSID-om. Postupanje domaćih tijela koje bi predstavljalo grubo kršenje prava stranog ulagatelja otvorilo bi mogućnost međunarodne arbitraže protiv Republike Hrvatske, s potencijalno visokim odštetnim zahtjevom.

U konkretnom slučaju, otvaranje stečaja nad društvom u kojem strani ulagatelj ima značajan udio, i to na način koji je opisan (bez da se uvažavaju dokazi o mogućnosti sanacije, na temelju spornog duga, uz ugrožavanje imovine prije pravomoćnosti), moglo bi se smatrati nepravičnim i diskriminatornim postupanjem prema stranom ulaganju. Takvo postupanje moguće je okvalificirati i kao neizravno izvlaštenje, jer se efektivno stranog investitora lišava vrijednosti ulaganja bez odgovarajućeg razloga i postupka. Prema članku 5. navedenog bilateralnog ugovora, država se obvezala da neće izvestiti ili nacionalizirati ulaganja, osim uz promptnu naknadu tržišne vrijednosti. Jasno je da prisilni prestanak postojanja društva putem stečaja, premda formalno sudski postupak, može rezultirati potpunim ili značajnim gubitkom vrijednosti ulaganja bez ikakve naknade.

Osim bilateralnih ugovora, treba istaknuti i širi multilateralni okvir zaštite ulaganja i vlasništva. Kao članica Vijeća Europe, RH je obvezana Europskom konvencijom o ljudskim pravima, uključujući Pravo na mirno uživanje vlasništva (Članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju) te Pravo na pravično suđenje (čl. 6. EKLP). Strani ulagatelj kao suvlasnik društva ima imovinsko pravo (poslovni udio) koji je zaštićen Konvencijom, a oduzimanje ili umanjeње tog prava bez propisane procedure i opravdanja predstavlja povredu. U ovom slučaju, jasno je da je Podnositelju (pa time i posredno njegovim članovima) uskraćeno pravično suđenje, jer sud nije razmotrio ključne dokaze i argumente prije nego što je posegnuo za najstrožom mjerom otvaranjem stečajnog postupka.

VII. Nadalje, prvostupanjski sud je napravio bitnu procesnu pogrešku u odnosu na uputu o pravnom lijeku koja je naznačena na pobijanom rješenju o otvaranju stečaja. Tako je sud naveo da se *„Žalba se podnosi istekom osmoga dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda...“*. Da je Podnositelj postupao u skladu s uputom o pravnom lijeku navedenom na rješenju, odnosno da je pričekao s podnošenjem žalbe više od 8 dana kako to upućuje uputa o pravnom lijeku, izgledno je da bi žalba Podnositelja bila odbačena kao nepravodobna.

VIII. Imajući u vidu sve izložene žalbene razloge, od procesnih propusta do materijalno pravne neutemeljenosti, jasno je da pobijano rješenje nije zakonito ni osnovano. Njegovim ostankom na snazi nanijela bi se nesrazmjerna šteta kako Podnositelju tako i vjerovnicima te ujedno bi došlo i do povrede međunarodnih obveza Republike Hrvatske prema zaštiti stranih ulagatelja.

Stoga, Podnositelj predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da uvaži žalbu, ukine rješenje o otvaranju stečajnog postupka Trgovačkog suda u Pazinu St-41/2025-31 od 12. svibnja 2025. te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak ili alternativno, da preinači rješenje i odbije prijedlog za otvaranje stečaja.

IX. U smislu čl. 17. Stečajnog zakona, žalba protiv rješenja o otvaranju stečaja ne odgađa izvršenje. Podnositelj ovim putem predlaže da sud donese rješenje kojim obustavlja svih daljnji učinaka stečajnog postupka do okončanja ovog žalbenog postupka.

Naime ako se stečajni postupak bude nastavio provoditi doći će do upravljanje imovinom od strane stečajnog upravitelja, moguća prodaja imovine u stečaju po umanjenoj vrijednosti, gubitak poslovne reputacije, što sve otežava postupak dokapitalizacije društva od strane investitora. Ako žalba uspije, bilo bi gotovo nemoguće vratiti društvo u prijašnje stanje. Vjerovnici neće biti oštećeni odgodom jer, upravo vjerovnici imaju interes da se umjesto stečaja ostvari dokapitalizacija i nastavak poslovanja. Kratkotrajna odgoda stečajnog postupka neće bitno utjecati na njihove izgleda namirenja; naprotiv, povećat će se šansa da budu namireni u cijelosti. Javni interes također ide u prilog odgodi, a to očuvanje poslovnog subjekta, radnih mjesta te kontinuiteta poslovanja.

Slijedom navedenog, Podnositelj predlaže da drugostupanjski sud donese:

R J E Š E N J E

1. Određuje se odgodni učinak žalbe u odnosu na rješenje Trgovačkog suda u Pazinu St-41/2025-31 od dana 12. svibnja 2025. godine kojim se otvara stečajni postupak nad društvom MIAMEDICA - ISTRA d.o.o., sa sjedištem na adresi Sv. Stjepan 60, Livade, Oprtalj - Portole (Općina Oprtalj - Portole), OIB: 31668297573.
2. Odgodni učinak žalbe vrijedi do pravomoćnog okončanja ovog spora ili drugačije odluke suda.

U Zagrebu, 20.5.2025. godine

Podnositelj zastupan po: